

Čeho se bojí děti

Autor: Qark

Datum: 19. 04. 2006 20:46

URL: <http://www.qark.net/clanek/ceho-se-boji-deti>

Dopoledne jsem seděl na zastávce a čekal na autobus. Ve sluchátkách mi hráli Kabáti a já si v klidu přemýšlel o svých věcech. Po chvíli přišlo malé dítě a začalo přímo vedle mě pětikorunou klepat na sklo zastávky. Příšerný zvuk, jaký vydává kovová mince dopadající na skleněnou tabuli, mi už po několikátém ťuknutí rozhodil moje myšlenky tak, jako když na poklidnou hladinu rybníka hodíte hrst kamenů. Sakra, jak někdo může vydržet, mít takové malé dítě doma?

Naštěstí už po dvou minutách zasáhla jeho maminka a požádala ho, ať toho nechá. Klid však trval zhruba pět sekund a pak to začalo nanovo a s větší intenzitou. Žádosti se proto pozvolna změnilly ve výhrůžky.

„Řekla jsem ti, ať toho necháš!“

- 10 sekund klid a pak zase: ťuk, ťukťuk, ťuk...

„Slyšel jsi mě?“

- ťuk ťuk ťukťukťuk ťuk...

„Přestaň, nebo dostaneš na zadek!“

- vyčítavý pohled na maminku, 15 sekund klid a znovu: ťuk ťuk ťuk...

Tak to pokračovalo několik dlouhých minut a zdálo se, že na dítě nic nezabírá. Maximálně se jen prodloužily vteřiny ticha mezi jednotlivými sériemi klepání. Mamince už docházela trpělivost a mě docela zajímalo, co přijde dál. Pohlavek, plesknutí přes ruku? Sebere mu snad tu pětikorunu? Maminka však překonala moji fantazii.

„Přestaň, nebo přijde pán a nadá ti!“, řekla.

Dítě se překvapeně rozhlédlo na lidi kolem sebe a potom rychle schovalo pětikorunu do kapsy - a na jedné brněnské zastávce se tak opět rozhostil božský klid.

Přiznám se, že mě docela pobavilo, jak po maminčině prošení a vyhrožování, na dítě nakonec spolehlivě zapůsobila autorita imaginárního „cizího pána“. Je z toho totiž krásně vidět, jak má malé dítě obavy z komunikace s někým cizím, protože se před ním cítí bezbranné, neví jak se má chovat a co od něj má očekávat. A takový divný pocit a strach z neznámého si v sobě neseme už odmalička všichni a promítá se později například i do balení a oslovení cizích dívek. Ovšem to, jestli v sobě dokážeme potlačit podobné pocity malého dítěte, nezáleží jen na věku a zkušenostech. K tomu je potřeba i sebevědomí. Protože především důvěra v sebe samého nám dává největší sílu vykročit ze světa malých kluků do světa velkých chlapů.